

bedst mere vil man fra den anden Side vise, at denne Bestemmelse har denne særegne Betydning, og det turde vel være erkjendt, at vi i de senere Felttog have havt Nok af, at af isvrigt Eigestillede Somme kunde forblive i Hjemmet, naar Andre skulde rykke ud. Der var en Udtalelse af den ærede Minister, som jeg ikke rigtigt forstod. Den ærede Minister sagde, at, naar Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 1 blev vedtaget, vilde der derved fremkomme en langt større Uligged i Anvendelsen af de Bærnepligtige her og dem i de øvrige Dele af Landet, idet man her vilde kunne danne en Bataillon af een Mergang, hvori man i de øvrige Halvbrigadefreds vilde behøve 2 à 3 Mergange dertil. Denne Udtalelse forekommer mig ikke at stemme med, hvad den høitagtede Krigsminister senere yttrede mod Fleertallets subsidiaire Forslag; thi der sagde han, at, hvis man gif ind paa dette Forslag, vilde Uliggeden fremtræde til den anden Side. Dette kan jeg ikke skjønne er rigtigt; thi kan man danne een Forsterkningsbataillon af een Mergang, saa maa man jo kunne danne to Forsterkningsbatailloner af to Mergange, og der vil saaledes ikke fremkomme nogen Uligged. Jeg troer ikke, at det forholder sig saaledes. Fleertallet er gaaet ud fra, at ved Vedtagelsen af det principale Forslag vilde det hidtidige blive midlertidigt bestaaende indtil Hærlovens Revision. Bestemmelsen om Hærlovens Revision maa dog rimeligvis have Saameget at betyde, at vi med alle Vedkommendes Samtykke kunne faae idetmindste saameget rettet af de forskjellige Uregelmæssigheder og Uliggeder, og da vil det ganske vist ved en anden Inddeling af Brigadefredsenes Halvbrigadefreds ligge overmaade nær ogsaa at have denne Uligged; man vilde da ellers ikke have indladt alt inden Hærlovens Vedtagelse at have gjort opmærksom derpaa. Naar den ærede Minister mener, at Indfaldelsen i Krigstid vil blive den samme for de Bærnepligtige her som for de Bærnepligtige andesteds, da kan jeg ingenlunde erkjende dette for rigtigt. Det er muligt, at selve den militære Tjeneste bliver mindre for de Sidstnævnte, fordi de ikke kunne blive indenfor Kjøbenhavn, men deres Forpligtelse til at møde

ved Afdelingerne er efter al Sandsynlighed betydeligt større, idet de hvert Diebliff vilde kunne beordres til at udfylde disse Cadres. Jeg anseer det imidlertid hverken for oeconomicke rigtigt eller for i militair Henseende fornødent eller for politick forsvareligt, at vi i Hovedstaden stille alt det tjenstdygtige Mandskab op til det 38te Aar, saaledes at det til enhver Tid er undergivet Krigsbestyrelsens Befaling. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale vort Forslag. Jeg skal kun endnu med Hensyn til Forslaget under Nr. 4, hvis det bliver afstemt, bemærke, at den ærede Forslagsstiller ikke har Ret i, at han kunde have taget en Trediedeel fra; thi han glemmer Udgiften til de 2 Compagner Artilleri, og han har saaledes snarere taget for Meget end for Lidet fra efter dette Forhold.

V. C. Larsen: Jeg vil blot gjøre en kort factick Meddelelse med Hensyn til de oeconomicke Forhold ved Borgervæbningen. Allerede i 1803, da Borgervæbningen i det Bæsentlige fik det Grundlag, hvorpaa den nu hviler, lovede Kongen, at, hvad der behøvedes udover den Sum, som da blev bestemt til 12,000 Rd., vilde han tilskyde af sin Kasse. Denne Sag blev nærmere ordnet ved Reglement af 1ste Juni 1808, hvori det hedder: „Til at understøtte Borgervæbningens Fond skal som hidtil den ved Pl. 11te Februar 1803 paa budne aarlige Afgift af 12,000 Rd. udredes af Stadens Grunde, hvorhos Kongen og fremdeles vil komme bemeldte Fond til Hjælp ved at tilskyde af sin Kasse, hvad der over denne Sum behøves til de aarlige reglementerede Lønninger ved begge Corpser (Infanteriet og Artilleriet).“ Derefter bleve disse Tilskud bestemte ved forskjellige kongelige Resolutioner. I 1825 bleve ved Overeenskomst mellem Regjeringen og Communen Lønningsforholdene ved Borgervæbningen nærmere ordnede, og det er jo dog en Selvsølge, at de Summer, som Kongen dengang bestemte at skulle udredes, maae staffles tilveie; men det hedder ogsaa ved denne Leilighed: „de Besparelser, som herved“ — nemlig ved de indførte Forandringer — „successive vilde indkomme, skulle efterhaanden som de finde Sted især tjene til at have visse